

Vjenčić - Венчик

Savez Rusina Republike Hrvatske
Союз Русинох Републики Горватской

BROJ
ЧИСЛО

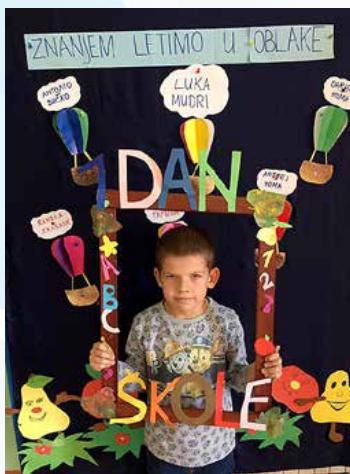
98 | 3/2021

ISSN 1331-2199

ПОЧАЛ НОВИ ШКОЛСКИ РОК

Основна школа Чаковци и ёй три подручни школи пондзелок, 6. септембра, отворели своё дзвери за 15 школярох нїзших и 33 школярох висших класох. Дзецом пришли повинчовац перши дзень школи директорка ОШ Чаковци Марина Балич, педагогінья Валентина Дерфин и општински начальнік Милан Грубач, хторы им пожадали успишни школски рок и добри успіхи, а за сладке расположене шицким дзецом подаровали лакотки. Нажаль, остатніх роках вше менше число школярох упи-

Миклошевски першокласнік
Лука Мудри

сане до першай класи. Того року з подручна целей Општины Томповци до першай класи упісани лем пецеро першокласнікі. Як и предходних роках, учебнікі финансівало Міністерство науки и образования, док ше Општина остарала за роботни матеріали. Настава руского языка и культуры за 13 школярох у Миклошевцах отримує ше у двух воспитно-образовных группах, у комбинациях нїзших класох од 1. по 4. и висших класох, 5. и 7., а преподава им учителька Леся Мудри.

Руководство школы и Општины пожадало дзецом и учительком успишни школски рок

Сладки дарунок зоз Миклошевцах

Того року на манифестації у Миклошевцах медзі дарункамі хтори домашні после наступу даровали гостям бул і пакецик „Миклошевских покерайох“. За ніх ше остарал млади Миклошевчань Владимир Мишленович, котры за туту нагоду зоз свою бабу Душанку направел черегі и пуслочки. Владимир школляр седмей класи, активни є член КУД „Якім Говля“, люби шпивац, танцовац и рецитовац.

Цешиме ше же маме таких вредных членох и хаснуєме на году подзековац Владимирои и баби Душанки на смачных колачох.

Леся Мудри

Черегі, руски традиційни колачи

BROJ / ЧИСЛО

98

GODINA / РОК

2021.

“VJENČIĆ”

Izdavač: Savez Rusina RH

<http://www.savezrusina.hr>
vjencic1@gmail.com

Facebook: Savez Rusina RH Vukovar

Za nakladnika: Dubravka Rašljanin

Uredništvo: Vukovar,

Vijeća Europe 93

Tel. / faks: 032 428-342

IBAN HR1623400091110057465

Tisak: Proventus Natura d.o.o. Cerna

Naklada: 400 primjeraka

“ВЕНЧИК”

Видава: Союз Русинох РГ

<http://www.savezrusina.hr>
vjencic1@gmail.com

Фейсбук: Savez Rusina RH Vukovar

За видавателя: Дубравка Рашлянин

Редакция: Вуковар, Ради Европи 93

Тел. / факс. 032 428-342

ИБАН HR1623400091110057465

Друкје: Провентус Натура д.о.о. Церна

Тираж: 400 прикладници

Tiskano – Друковане
9 / 2021

Cijena
Цена

5

Kuna
Куни

Rukopisi se ne vraćaju.
Рукописи ше не врацају.

Uredništvo: Vera Pavlović (glavna i odgovorna urednica), Ahnetka Balatinac, Ljubica Harhaj, Manuela Dudaš, Lesya Mudri i Vladimir Provčić

Savjet uredništva: dr.sc. Oksana Timko Đitko (predsjednica), Marijana Džudžar, vl. Vladimir Sedlak

Lektori: Marija Vulić (rusinski jezik), Andreja Magoč (hrvatski jezik)

Tiskanje potpomaže Savjet za nacionalne manjine Republike Hrvatske.
Naklada: 400 primjeraka

Редакция: Вера Павлович (главна и одвичателна редакторка), Агнетка Балатинац, Мануела Дудаш, Любица Гаргай, Владимир Првчи, Леся Мудри

SADRŽAJ - ЗМИСТ

ПОЧАЛ НОВИ ШКОЛСКИ РОК	2
Сладки дарунок зоз Миклошевцох	2
НАРОДНИ ПИСНІ	4
NARODNE Pjesme	6
ЧИТАНЄ	8
ОД МИКЛОШЕВЧАНЬОХ – КРАСНИ ДАРУНОК СВОЕЙ ШКОЛИ.	10
Привит єшеньским дижджом и витром	11
Pozdrav jesenjim kišama i vjetrovima.	11
Одпочинути и з Божу помоцу знова у школских лавкох .	12
Отримана Летна школа за основношколски возраст у Ораховици	15
НАША ЛЕТНА АЗБУКА	19
Илустрована азбука	20
Забавни боки	21
ЧУДЕСНИ ШВЕТ	23
Школяре написали.	24
Подобово роботи.	29

Насловни бок: Ивана Бики - Єшень

Остатній бок: Звонко Костелник - Летна школа руского
язика 2021. року за младши возраст

НАРОДНИ ПІСНІ

Попри писньох хтори написали познати поетове, у кніжковносци маме и писні хтори наволуєме народни, а прето же настали у народзе. Найчастейше ше нє зна кеди и дзе настали, ані хто их вишпивал. Народни писні ше у давней прешлосци преношеви з колена на колено, шпивани або випроповедани. Меняли ше потля док их писмени людзе нє

попризначовали и так их зачували од забуца. У народних писньох одражена друктвена кождодньовосц так як ю видзели народни шпиваче. Понеже тоти шпиваче були людзе з народу, вони у писньох одражовали общи похопеня, намаганя, идеали и жаданя широкого народного пасма.

Порихтала Лю. Гаргай

ПЕТРИК И КАНДУР

Шеднул Петрик на мосцик,
та кандура за хвосцик,
кандур ше так набурел
же Петрика укушел.

Шиц, шиц, кандурови,
нє роб чкоди Петрикови,
а ти Петре меру зай,
кандурика нє геркай.

Наш кандурик ніч нє спал,
за мишами оганял,
тераз ізд го препитай,
єздзеня му порихтай.

Ци-ци-ци-ци, кандурику,
шедай зо мну г'у фриштику,
я франтовал з тобу знай,
а ти думал наозай.

СТРАКА

Кед ше страка одавала,
Шицки птахи поволала,
Лэм забула свашку сову,
Та думала вибрац нову.

Сваха сова меней пишна
Як єй сваха страка гришна,
Пришла сама нёволана
Шедла цихо задумана.

Кед ю тащок вжал на танец,
Витхнул ёй тот мали палец,
Да нє були други госци,
Витрес би з нейшицки косци.

ПАНЬСКА ЛУЧКА

Була ёдна паньска лучка,
На ней жала красна дзивка.

З оштрим шерпом глатко жала,
Паньску лучку вижинала.

Обачел ю пан зоз граду,
Хлапца волал на пораду.

„Ноле, хлапче, шедлай коня,
Та пойдземе до гай-поля!”

ПОСЛАЛИ МАЧИЧКУ ПО ВОДИЧКУ

Гварели мачички:

– Принеš нам водички
з глібокей криніčки!
Ой, глібоко барз криніца,
спадла до ней наша цица.
Бежи кандур ю ратоваць
и за ушка вицаговаць.
Вицаг цицу за ухо,
положел ю дзе сухо.
– Чувай цицо тот куцик,
док принеšем я пруцик!
Кед з пруциком вон пришол,
уж ту цицу не нашол.

У ПИЦБУРГУ

У Пицбургу таке нове:
Пию винко брацикове.
Пию винко, а черкаю,
Ручки себе подаваю.

„Напий ти ше, напий вина,
Не барз часто ту госцина.
Як зарабяш, як газдуєш,
Кельо на рок пришпоруєш?”

„Не мам я ше з чим похваліць,
Не мож ані шицко ганіць.
Ані зоз злим, ані з добрим,
Кед под жему чежко робим.

Як широти зме остали,
Шветом зме ше лем блукали,
Алє кед зме ше стретали,
Ручки себе подавали.

Ручки себе подавали,
З погариком почекали,
З погариком почекали,
Смуток з винком розогнали.”

ПАЛЬЦІ

Перши пальчик – дідочко,
други пальчик – бабочка,
трети пальчик – таточко,
а штварти – мамочка.
Пяти пальчик – най ше зна
мамов хлапчик, а то – я.

ОРАЛ МИЛИ

Орал мили, орал,
А миленку волал:
Придз-ле мила поганяй,
Бо я уж зуновал.

Орал би я, орал,
Плужок ше ми зламал,
Волки мойо вистали,
Иду, лем помали.

Мили мой шугаю,
Да язики знаю
Же ше ми ту видзели,
Уж би нам судзели.

Да нет зли язики,
Я би помогала,
Мойо би ше дознали,
Та би ме карали.

NARODNE PJESENTE

Osim pjesama koje su napisali poznati pjesnici, u književnosti postoje i pjesme koje zovemo narodne jer su nastale u narodu. Najčešće se ne zna kada i gdje su nastale, a ni tko ih je skladao. Narodne pjesme u davnoj prošlosti prenosile su se s koljena na koljeno, pjevale ili pripovijedale. Mijenjale su se dok ih pismeni ljudi nisu zabilježili i tako sačuvali od zaborava

i nestajanja.

U narodnim pjesmama izražena je društvena svakodnevica tako kako su je vidjeli narodni pjevači. Budući da su ti pjevači bili ljudi iz naroda, zato su u pjesmama i izražavali opća shvaćanja, težnje, ideale i nadanja širokih narodnih slojeva.

PERICA I MAČAK

Sjeo Petar na mostić,
uhvatio mačka za repić,
mačak se tako nakostriješio
da je Pericu ugrizao.

Šic, šic, mačku,
šteti Perici,
a ti Petre mjeru znaj,
mačka ne izazivaj.

Naš se mačak nije naspavao,
za miševima je ganjao,
sada idи pa ga ispitaj,
jelo mu pripremaj.

Ci-ci-ci-ci, mačku,
sjedaj sa mnom za doručak,
s tobom sam se samo šalio,
a ti si ozbiljno mislio.

SVRAKA

Kad se svraka udavalala,
sve je ptice pozvala,
zaboravila je priju sovu,
pa je mislila izabratи novu.

Prija sova manje je ponosna
nego njena grešna svraka,
došla je sama, nepozvana
sjela tiho zamišljena.

Kad ju je vrabac pozvao na ples,
iščašio joj je mali prst,
da nisu tu bili drugi gosti,
istresao bi joj sve kosti.

GOSPODSKA LIVADA

Bila jedna gospodska livada,
na njoj je žela lijepa djevojka.

S oštrim je srpom glatko žela,
gospodsku livadu kosila.

Spazio ju je gospodin iz grada,
sina je na dogovor zvao.

„Hajde, momče, sedlaj konja,
da u polje idemo na livadu.“

SLALI MAČKICU PO VODU

Rekli su mačkici:

- Donesi nam vodice
iz dubokog bunara!
Oj dubok je baš bunar,
upala u njega naša cica.
Trči mačak spašavati ju
i za uši izvlačiti ju.
Izvukao je cicu za uho,
položio ju na suho.
- Čuvaj cico taj kutić,
dok ne donesem ja prutić!
Kad je s prutićem on došao,
cicu tu nije našao.

U PITTSBURGHU

U Pittsburghu je ovo novo:
braća vince ispijaju.
vince piju, nazdravljuju
ručice si pružaju.

„Napij se ti, napij vina,
nije često gozba tu.
Kako zarađuješ, tako gazduješ,
koliko godišnje prišparaš?”

„Nemam se ja čim hvaliti,
ne možeš se ni na sve žaliti.
Ni s lošim, a ni s dobrim,
Kad je pod zemljom teško radim.

Kad smo siroti smo ostali,
po svijetu smo samo lutali,
ali kad smo se sretali,
ručice smo si pružali.

Ruke smo si pružali,
čašom nazdravili,
čašicom nazdravili,
tugu vincem otjerali.”

PRSTI

Prvi prstić – djedica,
drugi prstić – bakica,
treći prstić – tatica,
a četvrti – mamica.
Peti prstić – nek se zna
mamin dječak, a to – ja.

DRAGI JE ORAO

Orao je dragi, orao,
a milu dozivao:
dodi draga požuri,
jer sam već umoran.

Orao bih orao,
plugić mi se slomio,
Volovi se umorili,
idu, samo polako.

Dragi moj mili,
da zli jezici znaju
da smo se tu vidjeli,
već bi nas osudili.

Da nema zlih jezika,
ja bih pomagala,
moji bi saznali
pa bi me grdili.

ЧИТАНЄ

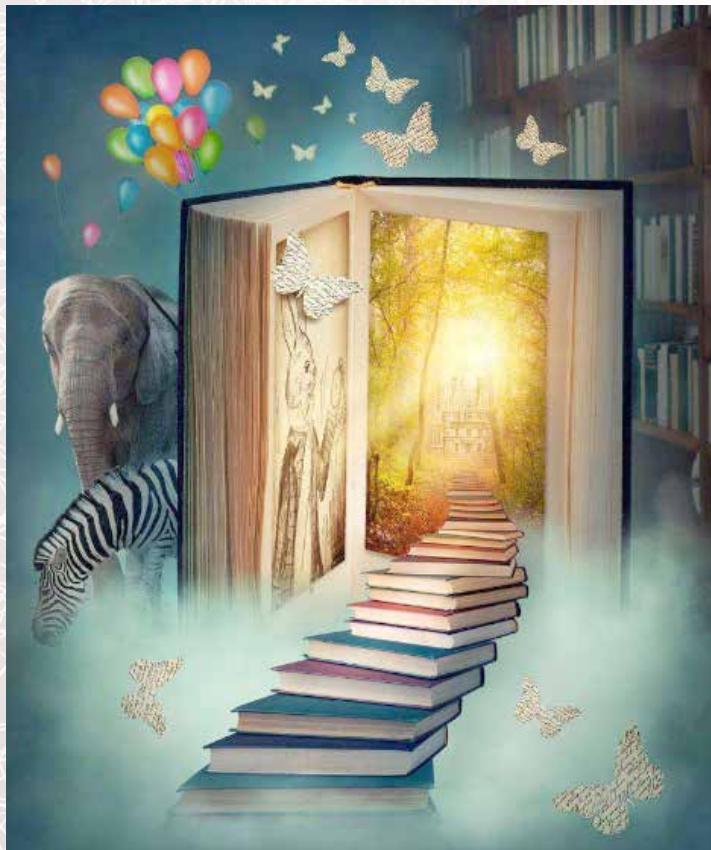
Агнетка од малючка барз любела читац. Знала бы ше зацагнуц до хижі з кніжку у рукох, та часто ані ё чула кед ю мац волала.

Мац ше спочатку старала же що що то слчує, а кед видзела же Агнетка нателью зачитана же ё чуе нікого коло себе, пущела ю найчита.

Були то спочатку кратки приповедкі, звичайно ілюстровані, праве таки яки меншым дзецем наймилши, а познёйше ёй мац і оцец купели „праву кніжку” за ёй возраст. Були то сказкі Ханса Кристияна Андерсена. О, яки ше там швет отверал малому дзецу!

же ёст ище велью поля около, а там дзешка, дзе вона ище не була, жие и мала сирена, вец и принцеза на зарну гращку. Пречитала Агнетка и же шицкі тоти приповедкі написал ёден писатель хтори жил у Данскей, у месце Копенхаген. Од того часу Копенхаген за Агнетку постал место найкрасших приповедкох, а Данска жем дзе жию шицкі тоти прекрасни особи зоз сказкох.

Знала вона же и нёдалеко ёй валала ёст ёден прекрасни варощик, приповедала ёй мац хтора там ходзела на пияц, але у тедишні час ше ё не одходзело так часто до варошу.

Задумовала як жила мала Палчочка, плакала кед читала о дзивчецу зоз ширкамі, шмеляла ше же качка дума же швет лэм по конец загради и по паноцово польо, а вона знала

Прето Агнетка вше вецей и вецей читала. Шицок тот прекрасни швет хтори ше находзел там дзешка далеко, кніжкі ёй приношeli дому.

– Полудзенок! – скричала мац, а Агнетка як кед би чула лэм на пол уха. Предлужела читац бо праве пришла по часц кед ше з вайца вилягло якешик вельке каче, велью векше од других.

– Охабяй кніжку и за стол – знова скричала мац.

– Ище дакус – гварела Агнетка.

– Зместа, най нє повторюем! – уж кус строгше скричала мац.

Агнетка чежко здихла, означела дзе ше застановела зоз читаньем и одложела кніжку на столік под телевизор.

Задумано шедла за стол, а мац ёй до танера начерпала кромпльовей юшки. Агнетка ше подопарла на руку и запатрела дзешка далёко и анії нє рушела полудзенок, гоч як барз любела кромпльовей юшки и з кромплями насухо.

Мац попатрела на оца, вец на бабу и на двойнята хтори уж подросли та сами ёдли, ал€ як кед би ніхто нє обращац павагу же Агнетка нє є. Кажде патрело до свойого танера, чуло ше лэм черкан€ ложкою и гнётка хліпан€. Мац опомла же най ше нє хліпа бо то нeshорово, ал€ як ше кому удало.

– Єдз Агнетко, цо ши така задумана? – опітала ше мац.

– Роздумуем яке то будзе тото вельке каче цо ше праве вилягло. Мац качка гвари же є велью векше од других качатах и же є цошка нє таке красне – застарано гвари Агнетка.

Мац и оцец попатрели ёдно на друге и ошміхли ше, бо им одлегчало же приповедка причина прецо вона нє є, а нє даяка хортата.

– Попонагляй поесц, та увидзиш цо „бачи Андерсен” пишэ же як то було з тим качецом – ошміхнул ше оцец и погласкал Агнетку по глави.

Істей хвильки навалела на полудзенок, а юшку „похліпала” скорей од шицких, гоч остатня почала есц.

З кромплями насухо нє могла дочекац, ал€ шор бул таки же ше першэ мало поесц юшку, а док шицки поєдза, вец ше достан€ друге.

Агнетково шестрички були ище мали та помалши ёдли, ал€ мац гварела же ше заш лэм

муши чекац, бо и Агнетку чекали мац, оцец и баба кед була мала и кед нє могла швидко есц. Помахала з главу же разуми, а думки ёй знова одлётли гу качатом. Роздумовала як тот бачи Андерсен так шицко крашн€ зна написац. Волала го „бачи” прето же ше так волало шицких старших хлопох, а на слики видзела же є старши, а ище мал и якишик чудни власи. Заключела же озда нє бул у байбера пред тим як го слизковали.

Ал€, найбаржей ю мучело тото вельке каче. Анї нє видзела кеди ёй мац начерпала галушки з кромплями до танера.

– Ёдз Агнетко, чека це твойо каче – през шміх гуторела мац.

Окомгнүц жедла шицко зоз танера и зоз несцерпеньем почала махац з ногами, жадаюци цо скорей гу кніжки.

– Помали, – гуторел оцец – док шицки поесме, вец поставаме од стола.

Агнетка уж нє же лэм махала з ногами, почала ше и на руках видзвиговац зоз карсцеля, ал€ оцец лэм попатрел на ню и вона знала же не шме видумовац.

Кед оцец гуторел же може пойсц, одлєцела швидко як ракета, хвацела кніжку и читала найшвидшее як могла.

Розплакала ше над судьбу качеца хторого шицки одруцовали и квилељи прето же є бридке. Нє могла застановиц финкан€, а кед ю чула мац, пришла ше ёй опытац цо ше случуе.

– Ніхто нє люби тото каче, шицки го квиля, широте мале – през плач гуторела Агнетка.

Мац ю погласкала по глави и гуторела: – Лэм читай далей, увидзиш же нє шицко таке як ше тераз видзи.

Плакала и читала, а як ше конец приповедки прибліжовал, и Агнетково лічко поставало радоснейшее. Прибегла гу мацери и гварела:

– Мамо, мамо, каче постало прекрасны лебед, як гевти цо сом видзела на нашей бары Подбари.

Мац ше лэм ошміхла и гварела: – Видзиш яки прекрасны приповедки ци приноши читан€. Лэм читай и добре ше уч, та упознаш цали швет.

Агнетка Балатинац

ОД МИКЛОШЕВЧАЊОХ – КРАСНИ ДАРУНОК СВОЕЙ ШКОЛИ

Концом прешлого школскага року миклошевски школьнія зоз своіма учителькамі започали проеккт украшовання школскаго мурика. Ідея за ушорйоване зявела ше кед школьнія 4. класі зоз учительку Тамару Ковчалию читали лектиру „Дружба Пере Квржице“, та і самі сцели направіц дацо хасновітэ. Фарбене школьнага мурика уж даскельо рокі було у плану, а тераз пришол час його реализациі! Фінансійны средства обезпечели самі школьнія – зберали стари папер і пластичныі фляшкі, отрымалі два предайны виставы школьнай задругі. Ініцыятыву препознала і потрымала і Рада рускай нацыональнай меншіні Општыні Томповци, котра донірала значну часць средствах. Дзекуюці шыцкому тому, але насампредз закладаню школьнія и потрымовкі родичох

Фарбели і малявали і
школье висших класох

и учителькох, робота була швидко покончена. Крашнё и весело офарбени школьнія мурик бул представены як дарунок за Дзень школьнія (15. мая), а проеккт ушорйовання ше плануе предлужыц і далей.

Леся Мудры

Дзеци і родичи ведно у роботы

Добры початак – то уж половка роботы!

Привит єшеньским дижджом и витром

Микола М. Коциш

Витайце, диждже части, єшеньски!

Витайце!

Єшеньски витри, влажни и жимни,
лєтайце!

Пахняца яр и слунко цепле
каждому мили,

красна и жима кед витка польом
покров били.

Лєто и слунко, клаше у полю
шицки любиме,
ясни нам твари весели
на яр, влєце и вжиме.

А кед єшеньски витри задую
и лїсце збию,
диждже єшеньски, допити, длуги,
кед поля змии,
теди нам твари мирни и красни
пре род богати,
теди нам полни пойди и шерца

и живот злати.

Падайце, капки жимни єшеньски,
лєтайце!

Витайце, витри сиверни влажни,
витайце!

Порихтала Андреја Маћоч, проф.

Pozdrav jesenjim kišama i vjetrovima

Mikola M. Kočiš

Dobrodoše, kiše česte, jesenje!

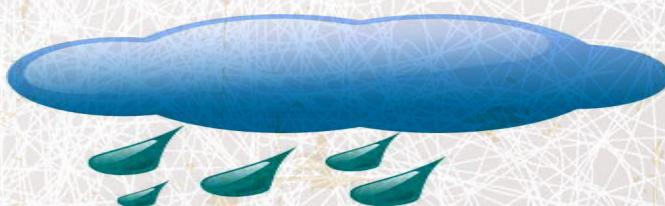
Dobrodoše!

Jesenji vjetrovi, vlažni i hladni,
letite!

Mirisno proljeće i sunce toplo
svakome mili,

lijepa je i zima kad tka poljem
pokrivač bijeli.

Ljeto i sunce, klasje u polju
volimo svi,
sjajna nam lica vesela
u proljeće, ljeti i zimi.

A kad jesenji vjetrovi zapušу
i lišće omlate,
kiše jesenje, dosadne, duge,
kad polja umiju,
тада су нам лица мирна и lijepa
zbog uroda bogatog,
тада су нам puni tavani i srca

i живот златни.

Padajte, kapi hladne jesenje,
letite!

Dobrodošli, vjetrovi sjeverci vlažni,
dobrodošli!

Priredila Andreja Magoč, prof.

Одпочинути и з Божу помоцу знова у школских лавкох

Єшень нам приходзи, а з ню и нови початок школского року. Цепли дні за нами. Здогадована на бавене, базени, одходи на морйо або до родзини ище швижи у наших думкох.

Школа почала. Знова ше будзи вчашей, знова отвераю кнїжки. Понавяю ше и утвєрдзую прешлорочни и усвою нови спознаня зоз скарбніци знання.

За кажды нови початок ше приrixтує. Так було и за тот початок школи. Школски материяли, обуй, облєчиво... И нє лем то! У парохияльных церквох (лем винімково у самих школох) на нєдзельowych богослуженьях з нагоды початку школского рока були и пригодны молитви за благослов учительох, школьніарох и родительох.

Заволоване Божого благослову то вецей од красного жаданя же би нам и тот школски рок бул успишны. Жаданя барз часто випо-

ведзени лем пре бонтон.

З молитву себе повторюєме же шицкі ми, кожде спрам своіх талантох и схопносцох, у першым шоре людзе. А зоз того виходзи потреба медзисобнаго почитована и сотрудованя у троугельніку учитель – школьніар – родитель. Нє богове зме на тей Жемі и нє маме право з непочитованьем подценьовац або себе подредзовац других, але сотрудзовац єдни з другима, же би процес учена бул на хасен и здобуток, а нє лем нужна форма без змісту котра ше муши виполніц по сили закону. Спознаване знання нє ма граніцу, воно безконечне, безконечне як и Бог сам.

З такими чувствами и думкамі шицким школьніаром, учительом и родителем благословені и щешліви нови школски рок!

о. Владимир Седлак

СУПЕРЮНАКИНЇ

Дзивчата бояжлїви –
шицки так думаю,
яки моци маме
вони то нє знаю.

Ми штири дзивчата
суперюнакинї,
кажды дзень вежбаме,
маме и костими.

Леону зме себе
за вожда выбрали,
бо є барз совисна
вше ше чесно бави.

Рафа енергична
и барз твардоглава,
на моторки свої
вельки ғаз додава.

Дона наймудрейша,
ма идеї велї,
на компютеру схопна
знане з нами дзелї.

Мика неозбильна
барз люби франтовац,
и зоз свою мачку
часто поскаковац.

Машлічки зме себе
до власох звязали,
же би нас по фарбох
людзе препознали.

Рафова чевена,
Дона ма лилову,
Леона белаву,
а Мика кайсову.

Любица Гаргай

SUPERJUNAKINJE

Da su cure plahe
svi govore tako,
kakve moći imamo
to ne zna baš nitko.

Mi smo četir curke
superjunakinje,
svaki dan vježbamo,
imamo kostime.

Za vođu smo sebi
Leonu stavile,
jer je jako revna
ne bježi iz igre.

Rafa energična,
tvrdoglavka jako,
na motoru sojem
gas dodaje žarko.

Dona najmudrija
i ideja smjelih,
s računalom spretna
znanje s nama dijeli.

Mika neozbiljna
puna je viceva,
te sa svojom macom
često poskakiva.

Trakice smo sebi
na kosu svezale,
da bi po bojama
se razlikovale.

Rafina crvena,
Leonina plava,
Donina je lila,
a Mikina nara.

Ю-ПИ, Ю-ПИ

Ю-пи, ю-пи,
ю-пи, ю-пи,
кричи Янко
бегаюци.

Ю-пи, ю-пи,
так звискує,
ю-пи, ю-пи,
ше радує.

Ю-пи, ю-пи,
бега дому,
похваліц ше
сце дакому.

Ю-пи, ю-пи,
пейц петички,
достал вера
у школички.

Ю-пи, ю-пи,
крича людзе,
мац ше цешиц
у нім будзе.

Любица Гаргай

JU-PI, JU-PI

Ju-pi, ju-pi,
ju-pi, ju-pi,
hita Janko
trkajući.

Ju-pi, ju-pi,
podvikuje,
ju-pi, ju-pi,
se raduje.

Ju-pi, ju-pi
hita kući,
pohvalit se
nešto žudi.

Ju-pi, ju-pi,
nije snio,
pet petica
je dobio.

Ju-pi, ju-pi
viču ljudi,
ponosna mu
majko budi.

Отримана Летна школа за основношколски возраст у Ораховици

Тогорочна Летна школа Русинох за основношколски возраст, у организацији Сојузу Русинох Републики Горватскай, отримана од 04. по 11. юлиј у Червеним крижу „Школи у природи“ одпочивалішу „Меркур“ у Ораховици. Нешкайша Летна школа Русинох РГ, хтора нашлідніца таборованьох и семинарох, того року означає 56 роки својого иоснованя и дійствованя. Ёй ціль очуване националнаго ідентитету рускей национальнай меншини у РГ, виучоване мацеринскаго язика, упознаване зоз терашњосцу и прешлосцу Руснацох, развіване национальнай культуры и развіване творчосци на национальнім языку.

Од **активносцох** котри ше запровадзовали у Летнай школи були то штири годзини польскай настави руского язика и кнїжковносцы дополадня, два годзини шлебодних активносцох попладню, та литературни вечари и тематски преподаваня, культурни, спортски и рекреативни активносцы.

Понеже школьнаге котри прихолза на Летну школу рижнороднаго возросту и пред'знаны руского язика, формују ше два наставно-образовни групи:

Група А то початкова група у котрой школьнаге котри не знаю читац и писац по руски, односно барз мало владаю з руским язиком;

Ціль роботи створиц основнин фонд словох, збогациц и змоцніц уж створени бешедни звікнуга, розвіц звікнуге бешедованя по руски на основни, кождоднёвое теми, упознац и усвоїц графичну систему руского язика, вигваряне гласох и писане буквох, учене рускей азбуки и спенифичных руских буквох: я, ё, ю, ѹ, Ѣ, Ѥ, ѧ.

У **Групи Б** находза ше школьнаге котрим руске писмо познате и котри у кождоднёвых сітуацийох можу шлебоднейше бешедовац по руски;

Годзини руского язика при учительки Лесі Мудри

Ціль роботи утвердзіц писмо і почац озбільнейше робіц на правопису, звекшац уровень хасновання язіка, дойсц до того же бі дзеци у кождоднівых ситуацийох шлебодно хасновали руску бешеду.

Шлебодни активносцы отримовани после порядней наставі у пополаднівых годзінах, а реализовані рботні по групох: у фольклорнай групи учело ше основні елементы руских народных танцох, у шпивацкай групі ше учело писні у народним и забавным духу, а у групі вишывачкох учело ше вишивац на крижыки, а роботы були виложели на закончуюцым концерту.

Тематски преподаваня отриманы у вечахіш годзінах. Того року был отриманы Літературно-музичны вечар пошвецены писательки и поетеси Агнетки Костелник Балатинац, а преподаване зоз вирскага жытва отримал паноцец Владимир Седлак зоз Петровцох на тему „Перцепция особы и улога грекокатоліцкага паноца медзі Руснацамі през 19. и 20. столітіе, виволаня терашніосцы и перспектыва за будучносц”.

Културно-забавны активносцы организаваны после вечери, а зміст тих активносцох предкладали самі учащі, а ёнду часц предкладали и учителе. Найинтересантнейши були квиз знаня, пантоміма, танец зоз карсцелями, караокі, Не гнівай ше чловече и пиджама парты.

Спортски и рекреативни активносцы отримовани у пополаднівых годзінах под час пополаднівога одпочывку, а ціль им развівац біопсихосоціяльні потребы дзяцох и младых, развіване рботных способносцох, развівац звінкунце бавиц ше зоз спортом ітд. На адекватных теренох отриманы турнір у малим фудбалу, турнір у Гранічарох, а на базену турнір у пліваню.

Упознац знаменітосцы краю у котрим ше отимуе Летна школа барз значна у вихованю и образованю, и з тей нагоды организаваны вилёт до „Ружыци граду“ и на Ораховицке озеро.

Закончуюци концерт конец шицких активносцох котры ше означаю зоз культурну про-

Годзіны рускага язіка при учителькі Марії Блотнай

граму. Пред патрачами, родичами дзеюх котры участвовали у Летней школы, була представена главна часц активносцю ў школяре научели, односно презентация седмоднёвой роботы Летней школы.

Ведно зоз наставнікамі и школярамі у **Летней школы участвовало 70 учащнікох** зоз Петровцох, Миклошевцох, Вуковару, Осиеку,

Винковцох, Старых и Новых Янковцох, Пишкуревцох, Чаковцох, Райового Села, Гуні, Загребу. Летна школа ше отримує з фінансий потримовку Міністерства науки, образовання и спорту, Ради Рускей національней меншини городу Вуковару, Општини Стари Янковцы.

Звонко Костелник, проф.

Руски танцы на годзинох фольклору

У ёдальнї

Розвага у вечарших годзинох

Дарунок з Лєтнєй школи поетеси Агнетки
Костелник Балатинац

Годзини руского язика при учительки
Мануели Дудаш

Купанє у Ораховицким озеру

Учело ше танцовц

Нащива редакторки Венчика

НАША ЛЄТНА АЗБУКА

Дзецом рисоване ёдна од облюбених активносцох. На тагорочнай Летнай школы велі школяре свой шлебодны час препровадзели праве у рисованью. Одлучели зме зединіц прыемне зоз хасновитим и так настал проеккт „Наша лётна азбука“. Кажды школяр себе вибрал спрам жаданя ёдну букву и за юю нарисовал ёдноставную ілюстрацию. Школяре ше добре забавели, а и дацо научели.

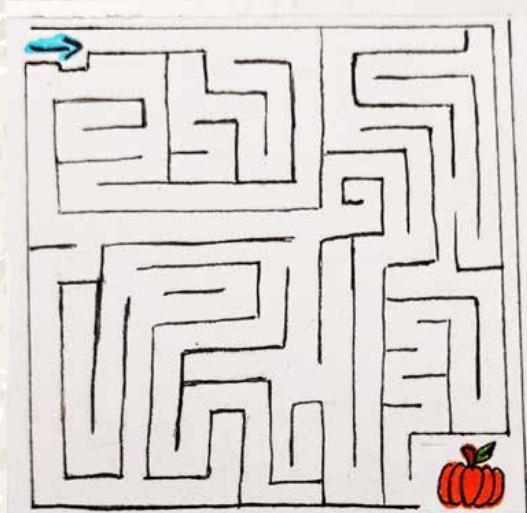
Ідея рисована азбуки настала з потреби

мац мурому азбуку на наставі руского язіка у летнай школы, окреме за школьніх котры у своіх основных школах не маю можлівосць учыць рускі язік. Плануе ше шыцкі малюнкі зединіц и у друкарні видруковаць як мурому азбуку. Наздаваме ше же уж идуцаго року нашо „лётношколцы“ годни видзіц свой малюнкі як ілюстрацыі „Летнай азбуки“ и за собу охабя красну памятку.

Леся Мудри

Найдз найкратшу
драгу по бундаву.

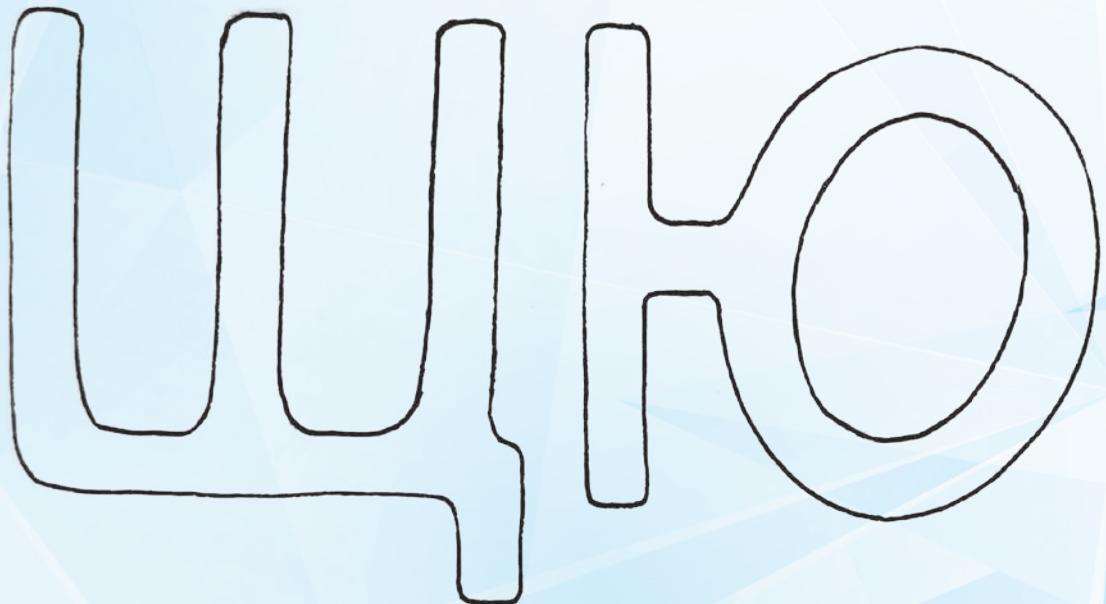
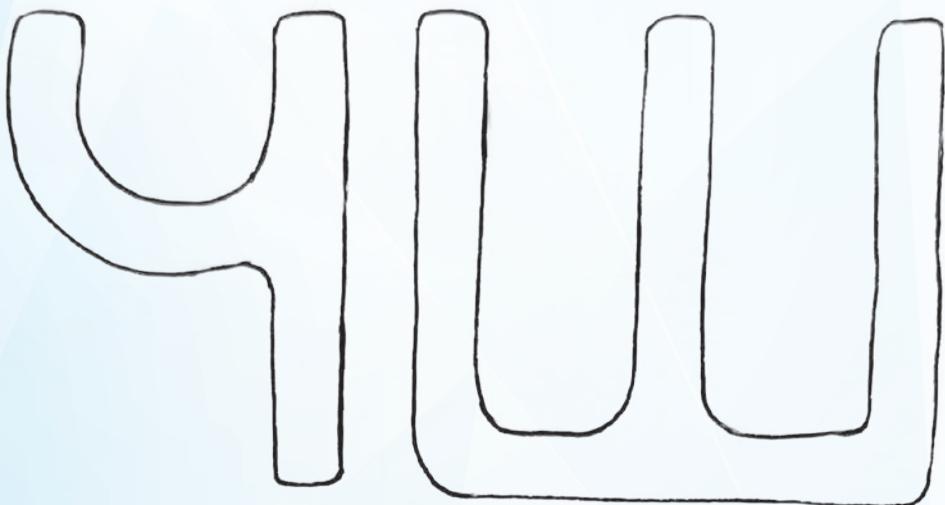
Івана Бики

Помож духови же би
нашол драгу по замок.

Івана Бики

Илустрована азбука

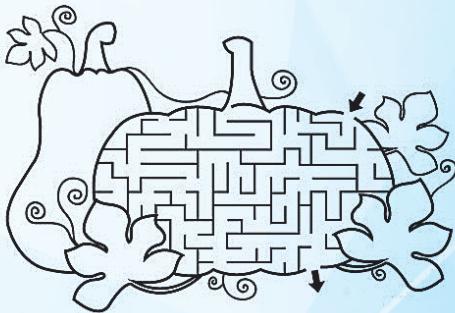
Задаток: офарб totи весели букви рускей азбуки до наймилших фарбох, виштригні их и нарисуй цо вецей поняца хтори починаю на totи букви. Порихтай себе картон на котри заліпиш свойою роботи и чекай нови Венчик. Шлідуюци букви у приріхтованю.

Івана Бики

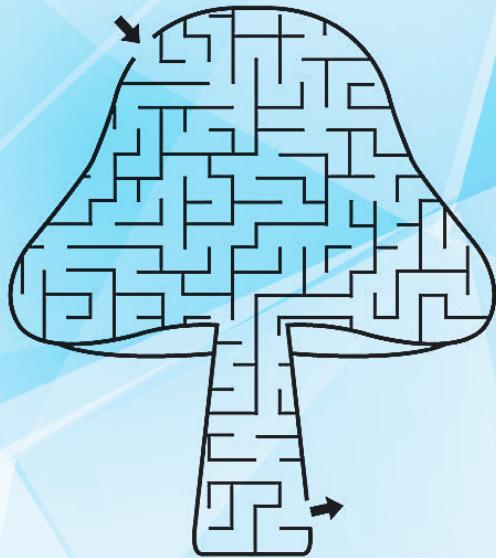

Забавни боки

Найдз виход зоз лавиринтох!

Риш ребуси!

ШК +

~~Ю~~ + ~~МА~~

РИШЕНЕ:

~~БА~~ +

~~ТОР~~ + С +

~~ЛАЧ~~

РИШЕНЕ:

Почні од числа 1 і
шором повяж числа та
достанєш сличку хтору
можеш и офарбиц.

Найдз 7 розлики!

Найдз 9 розлики!

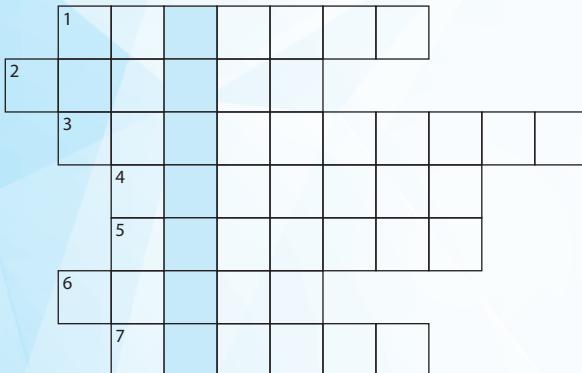
ЧУДЕСНИ ШВЕТ

Преко лісце вешені меня фарбу?

За розлику од людзох и животинъох, рошліни сами себе ствараю поживу. Лісце часто наволуєме „природна фабрика поживи“. Рошліни з помоцу свойого кореня беру воду зоз жеми, а зоз воздуху беру ғаз угльов диоксид. З помоцу Слунковей шветлосци вода и угльов диоксид ше у желеніх часцох рошліни претворюю до угльовых гидратох, котри рошліном служа як пожива. Тот ше процес наволує фотосинтеза. У тим процесу барз важни хлорофил – пигмент котри лісцу и желенім часцом рошліни дава желену фарбу и котри упива Слункову шветлосц. Окрем хлорофилу лісце ма и пигменты других фарбох, ал€ их н€ видзиме прето же су на яр и през л€то „замаскираві“ з хлорофилом. Концом л€та дн€ кратши и єст мен€й Слунковей шветлосци котра потребна за фотосинтезу. Хлорофил ше розпадує, та нам и други пигменты поставаю обачліви. Обачуєме же лісце постава жовте, червене, помаранчецове, доганове и рижних других ниянсох тих фарбох. Як длugo буду тирвац пременки фарбох лісца звиши од температури воздуху и тла, количства Слунковей шветлосци и води.

Мануела Дудаш
(жридло: интернет)

КРИЖАЛЬКА „РУСНАЦИ“

1. Праоцвщина Руснацох
2. Руска абецеда
3. Автор першой кніжкі на рускім языку „Ідилски венец“
4. Перше место присельованя Руснацох до Горватскай
5. „Гори _____ наша оцовщина“
6. Група людзох котры дзеля заєдніцкі ідентитет; друга назва за „народ“
7. Часц жэнскаго облечыва за главу

Андрей Пап, 7. класа, Миклошевци

Д	Д	Р	О	Т	А	Ш
Р	Я	И	К	Р	З	К
Е	Р	Б	О	О	Б	О
В	Т	А	А	Р	У	Л
О	Е	Ц	Е	В	К	А
М	Е	Д	О	Р	А	Н

АЗБУКА

ДРЕВО

КВЕЦЕ

МЕД

НАРОД

ОКО

РИБА

ШАТОР

ШКОЛА

ЯР

Зоз буквох що остали зложиши слово котре значи єдно старе ремесло.

Николина Бучко, 5. класа, Миклошевци

Так настава

шущаце закрице

ко закрива шейталіще.

Дзеци до школы рушели.

Тена Паладинич, 7. класа, Карловац

ПРИСЕЛЬОВАНЕ РУСНАЦОХ

Руснаци на просторы нешкайшай Горватской и Сербії пришли штредком 18. віку. Перше приходзі да Рускага Керестура, а потым да Коцура. Руснаци мали велькі фамеліі, та ше помалі почали разсельовац и до других местох. Купую жем 1833. року у Старых Янковцох и Петровцох од грофа Елца котры мал велькі длуства, та предал жем по нізкай цени. Ту починаю нови живот, а жиу и нешка. Дакус познейшэе приходзі и до Миклошевцох, Вуковару, Пишкуревцох и других местох. До тих краіох пришли зоз горовитых Карпатах, бо гледали лепши живот, а по нешка зачували свой язык и культуру.

Катрин Гарди, Петровцы

Čudna noć

Jedne noći djevojčica Katarina nije mogla zaspasti. Krenula je prema kuhinji. Kroz kuhinjski prozor je vidjela blagi žuti sjaj na nebu. To su bile zvijezde koje su plesale čaroban ples. Katarina je čula glasan pjev ptica, ali ih nije vidjela. Sve je bilo jako nerealno. Odjednom su se začuli tatini koraci. Djevojčica se brzo vratila u svoju sobu i legla u krevet. Ujutro je Katarina pokušala razgovarati s roditeljima o tom što je vidjela ove noći, ali svi su mislili da je ona sve samo sanjala. Ipak Katarini je ta noć ostala u dugom pamćenju. Bila je to zaista čudna i čarobna noć.

Daniela Konjarević, 6. razred, Vinkovci

ЄШЕНЬ

Престали горучави,
дижджи падаю.
Лісце у воздуху
свой остатній танец
танцує
и на жем ше помали
спущує.

Zar i mačići u školu idu?

Jedne tople ljetne večeri u Orahovici su pristigli učenici starije grupe Ljetne škole Rusina. Odmah su krenuli prošetati se gradom. U toj šetnji naišli su na mačića i odlučili su ga uzeti pod svoje. Nahraniли su ga, pružili mu smještaj i dali su mu ime Ante. Dan kasnije na ulici je pronađen još jedan mačić kojeg je napadao veliki pas. Mačić je bio junački spašen našim učenicima te se uskoro pridružio Anti. Drugi mačić je dobio ime Mirko. Ante i Mirko isprva se nisu slagali, ali na kraju su postali prijatelji kao i svi učenici ljetne škole.

Lana Antoljak, Zagreb

ЛЈЕТНА ШКОЛА

Ледво сом чекал же би почала Лјетна школа. Любим ту присц прето же ше ту дружим зоз старима товаришами и упознавам нових. Каждого року ту научим дацо нове, а найволнім шпивац и танцовац.

Давид Добринић, 5. класа, Вуковар

Моя баба живи у Петровцих. Вона Рускиња. Вона ме учела бешедовац по руски, а првое виречене хторе сом научела було „добри дзень“. Не знам барз добре бешедовац по руски, але шицко розумим. У школи учим руски јазик, та знам читац и писац по руски. Баба ми вельо приповедала о Руснацох. Док сом иште була мале дзивче вона ми часто шпивала писню „Браца Русини“.

Миа Будим, Стари Јанковци

LJETO

Stiglo nam je ljeto vruće,
bježimo svi van iz kuće.
Ljetne praznike čekamo
pa se na more spremamo.
U rumene zore
ptice cvrkuću radosno,
a ranim jutrima
kava miriše opojno.
Ljeto nas zove
u avanture nove.

Katarina Vrtarić, 6. razred, Piškorevc

КИРБАЙ

Моя фамелия и я того року славели Кирбай. Станул сом вчас рано и барз сом любел же не мушим исц до школи. Зоз татом и бачиком сом рушел печиц баранче. Я го масцел зоз олёйом и воду док ше воно обрацало на рожню. Мама и баба порихтали стол. На полудзенок пришли гости, родзина и пайташе. Було барз весело.

Никола Мишленович, 5.
класа, Миклошевци

МИКЛОШЕВСКИ КИРБАЙ

Кирбай то вельке швето котре ше у каждом месце означає на дзень на хтори им пошвеченна церква. То нагода кед ше за столом збераю родзина и пайташе. Даєдни пре Кирбай приходза здалека до роднога места. Кирбай у Миклошевцох ше означає осмого септембра, на чесц родzenia Пресвятей Богородици. Тот дзень у моей фамелии вше преходзі святочно. Першे шицки идземе до церкви на Службу Божу, а кед ше врациме, дочекуєме гостох. После полудзенку любим зоз пайташку прешейтац по кирбаю и купиц даяки дробніци на памятку на тот дзень.

Ива Чордаш, 7. класа, Миклошевци

ЛЈЕТНИ ОДПОЧИВОК

Лето ми було кратке. Бавел сом ше з пайташами и бул сом у Ораховици на Лјетнай школи Русинох. Понеже там базени не робели, купали зме ше у озеру. Кед сом бул дома, найвецей часу сом препровадзел на мобителу и лаптопу. Помагал сом маџери помивац судзину, з татом сом кошел траву и поскладал сом свой орман. З НК »Петровци« бавел сом фудбалски змаганя и у Петровцих и у других местох.

Того року рушел сом до 5. класи и кажди дзень путуем до школи хтора у Вуковаре. Чудне ми буц у такей велькай школи, прето же петровска школа, до хторей сом ходзел штири класи, вельо менша.

Немания Курди, 5. класа, Петровци

ЛѢТНИ ОДПОЧИВОК

Була сом на морю. Вельо сом плівала и слунковала ше. Була сом и на рики Цетини и у интересантним ресторану. Мала сом нагоду буц у подморніци и видзиц вшеліяки риби. То ше ми барз пачело. Кед сом пришла дому, час сом препровадзела у бавеню зоз шестру Елену и пайташку Леу. Лето ми швидко прешло.

Мия Фа Албертович, 4. класа, Петровцы

ЄШЕНЬ

На полю ше ламе кукурицу и привожи дому, а вечаром ше ю зруцує до чардаку. Слунко меней греє, а рана и ноци жимнейши. У овоцніку ше обера овоц, яблука и шлівки, а у виніци ше обера гроздно.

Дозрели и орехи, та падаю на жем, а людзе их збераю. Опадає и лісце та ше го кажди дзень треба заметац.

Мартин Седлак, 4. класа, Петровцы

ЛѢТНИ ОДПОЧИВОК

През летни одпочивок сом зоз шестру и родичами часто бавела дружтвени бависка. Мала сом три наступи з Дружтвом »Руснак«, а на пробох сом з учительку бешедовала по руски. Була сом три раз у пайтashki, а раз сом у ней осталася и преспац. Кед сом була сама найвецей часу сом була на мобителу.

Сара Губица, 6. класа, Петровцы

ЛѢТНИ ОДПОЧИВОК

През лето сом бул на морю з фамелию. Найвецей сом ше купал, але сом и лапал раки. Досц зме ше шейтали и ёдли сладоляд. Бул сом седем дні и у Ораховици. През лето сом мал вельо тренинги фодбалу, а фодбал зме бавели у Свінняревцах, Богдановцах и дома, у Петровцах.

Ален Еделински, 7. класа, Петровцы

ЛѢТНИ ОДПОЧИВОК

През лето сом бул дома. Зоз татом сом билел хижу и ишол з нім на польо. Бабі сом помогал варіц парадичанку. Наступал сом на Петровским дзвону.

Даниэл Сабадош, 7. класа, Петровцы

ЛѢТНИ ОДПОЧИВОК

Була сом на морю у Малинскай. Там ми було барз крашнє. Купали зме ше, лізали сладоляд... Була сом на фодбалских тенин'гох и на фодбалских змаганьох. Ходзела сом и на пробы шпивацкай групи до Дружтва »Руснак«, та сом мала три наступи хтори були у Петровцах, Миклошевцах и Чаковцах. На пробох и наступох сом з пайтashkami и учительку досц бешедовала по руски. Було ми крашнє и прыемно.

Ана Еделински, 7. класа, Петровцы

ЄШЕНЬ

З одходом птицох цо цеплого краю,
з квашеньем желеняви за жиму,
зоз ламачку кукурици
и з ораньем на полю,
приходзі богата єшень
и помали ше уцагує до
наших домох, заградох,
виніцох и польох.

Матея Шовш, 8. класа, Петровцы

ЄШЕНЬ

З початком школи,
дзецинскай заградки и факультету,
з помаранчецов-червеним и
жовтым лісцем,
хторе опадає зоз древох,
з лещенем птицох до цеплейших крайох
и зоз розкладаньем огня
помали приходзі єшень.
З коминох ше кури.
Ешень пришла.

Габриэл Гарди, 8. класа, Петровцы

Интересантни и меней познати факти о школах:

- Кральовска школа у Кентбери, у Англії, найстарша школа на швеце. Тота приватна школа за дзивчата и хлапцох основана давнаго 597. року, хтора на самім початку була катедрала святого Августіна.

- Школа Монтесори у Індіі ма найвекшэ число школьнорох од шыцких других школох у швеце. Дньово до школы ходзі вецы як 32 тисячи школьнорох, а у просторе самей школы ёсць вецы як тисяч учальні. Кажда учальні машицко ѿ потребне за роботу, а наводно маю и прэйг' три тисячи рахункари.

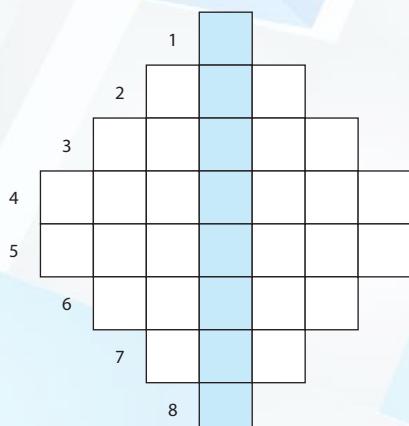
- Кед же сце по тераз думали же маце превелью домашнёй задачы, ознова себе о тим добре раздумайце, бо школьноре хторы ходза до школы у Китаю ришую домашні задаткі по 14 годзіні на дзень.

- Школьноре у Южнай Кореі после наставі обовязно муша остац у школы и помогнуц коло пораеня учальні. Аж кед законча зоз пораенном, дошлебодзене им пойсц дому.

- Док у наших школох школьноре починаю ходзіц до школы на шейсц рокі, дзеци у Фінскай починаю ёден рок познейше. До основнай школы ше можу упісац на седем рокі, але скорей тога муша прэйсц одредзену предшколску программу.

- Школьноре у Русіі кожды новы школскі рок починаю истога дня, 1. септембра. Тот дзень у Русіі прэглашены за Дзень знання, а школьноре того дня муша пойсц до школы без огляду чи на тот дзень пада даяке швето або вікенд.

Порихтала Лю. Г.

1. Дзвеветнаста буква рускай азбуки
2. Родителька
3. Неше го кура
4. Ацетат (мн.)
5. Кніжочка зоз пописом продуктох и ўх ценох даеднай тарговини
6. Мала муха
7. Часці главы
8. Австрія

У шывых польбох: Женская особа зоз хтору дахто барз добри, а не родзина су.

око' а ліннен муря: nārtatvara
Pnimeñ: эн, 'māt, bāñho, añetan, kātāñor, myūkra.'

Лю. Гаргай

Д	Р	А	Г	И	Ц	А	П
К	Ц	Е	Ц	А	Е	Т	О
А	А	А	У	Й	И	В	Л
Ц	Ц	Ц	Ц	Ц	О	Е	Ї
И	У	И	А	И	Ц	Ц	Ц
Р	Л	Ц	Ж	Ц	М	А	А
И	И	Я	Ц	А	И	Є	А
М	А	Ц	И	В	Е	Ц	Н

1 - Веца	7 - Луца	13 - Цеца
2 - Драгица	8 - Мирица	14 - Цица
3 - Евица	9 - Мица	15 - Цуца
4 - Жица	10 - Немица	16 - Яца
5 - Йоца	11 - Поліца	
6 - Каца	12 - Птица	

Кед найдзеце тоты шеснац поняца хторы повязуе рима, достанеце ище ёдно.

Pnimeñ: Elia

Лю. Гаргай

Р	У	С	К	А	Б	Е	Ш	Е	Д	А	К	Ш	А	Т	М
У	М	Ч	П	К	И	З	Я	И	К	Ц	Е	М	Є	Н	А
С	С	А	А	Я	Л	О	Р	А	К	Р	А	Ш	О	К	Ц
К	А	Б	Т	Л	Б	И	О	Л	О	Г	И	Я	У	А	Е
И	Б	Р	А	Е	Ь	Л	А	В	К	А	Р	А	И	Р	Р
П	Й	Е	К	Ч	М	Н	Р	Д	К	О	Н	К	Д	С	И
Р	А	Н	Й	Р	А	А	Я	И	Б	О	И	И	Я	Ц	Н
Е	Л	Ч	О	Я	Д	И	Т	Я	Р	А	Р	З	И	Е	С
Д	К	О	Б	А	К	А	Л	И	И	А	Л	И	М	Л	К
К	У	К	Д	Р	М	А	В	И	К	Р	Д	Ф	Е	Ь	И
И	Ж	О	О	Р	Б	К	Л	А	С	А	О	Й	Х	Т	Я
В	В	Г	О	Д	Р	У	К	О	М	Е	Т	Т	Е	О	З
О	А	Ф	О	Я	И	Ф	А	Р	Г	О	Е	Г	С	Р	И
Г	Н	Ф	А	Н	Г	Л	И	Й	С	К	И	Я	З	И	К
И	П	О	Д	О	Б	О	В	А	К	У	Л	Т	У	Р	А
К	Р	А	К	И	З	Я	И	К	С	Т	А	В	Р	О	Г

АНГЛИЙСКИ ЯЗИК

БІОЛОГІЯ

БРЕНЧОК

ВІК

ВІРОНАУКА

ГОРВАТСКИ ЯЗИК

ГАГОРКИ

ГЕОГРАФІЯ

ІНФОРМАТИКА

ІСТОРИЯ

КАРК

КАРСЦЕЛЬ

КЛАСА

КЛАЙБАС

КОШАРКА

КРЕЙДА

ЛАБДА

ЛАВКА

МАТЕМАТИКА

МАЦЕРИНСКИ ЯЗИК

НІМЕЦКИ ЯЗИК

ОВОДА

ОДБОЙКА

ПОДОБОВА КУЛТУРА

РОЛЯ

РУКОМЕТ

ТАШКА

УЧАЛЬНЯ

РУСКА БЕШЕДА

РУСКИ ПРЕДКИ

ФІЗИКА

ФОДБАЛ

ХЕМИЯ

ЯРЧЕ

Кед найдзеце задани
поняца, достанєце
назву ёдного школскаго
предмета.

Лю. Гаргай
Pnimehe: LPNPOA A
Ліквідатор

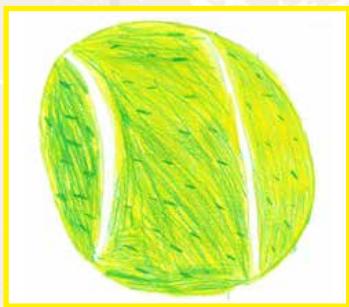
**Вистава подобових роботох зоз Летней школи
руского языка 2021. року у Ораховици**

Ана Еделински, Петровци

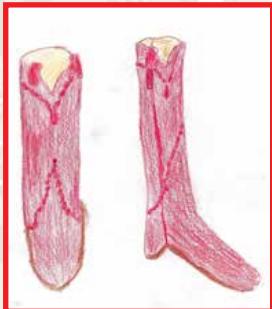
Ана Еделински - Шерцо

Елени Недич - Лабдошка

Далия Лойдл Джуджар - Дуга

Даниела Коняревич,
Винковци

Далия Лойдл Джуджар -
Мотиль

Катарина Вртарич,
Пишкуревци

Матеа Шовш, Петровци

Мая Надьордь - Руска пара

Елени Недич, Вуковар

Степан Маркич, Пишкуревци

Катарина Вртарић - Говля

Владимир Мишленович,
Миклошевци

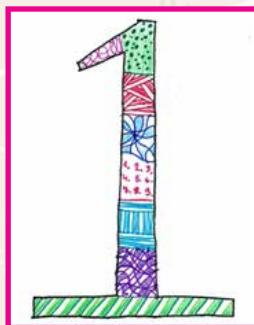
Тена Паладинич, Карловац

Габријел Гарди, Петровци

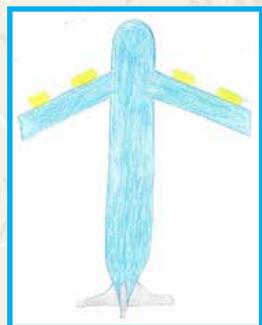
Далија Лойдл
Джуджар, Петровци

Анастасија Николич,
Вуковар

Мая Надьорђе,
Винковци

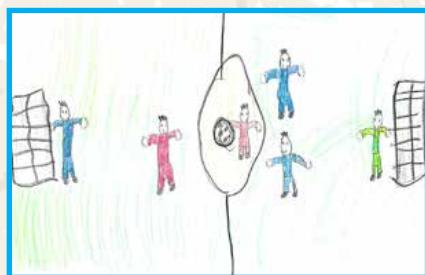

Елинела Пап,
Петровци

**Мала подобова вистава школярох
ОШ „Антун Бауер“ Вуковар, ПШ Петровци**

Доријан Грецешић, 2. класа

Филип Ђудђар, 2. класа

Ана Тиркайла, 3. класа

Наташа Курди, 2. класа

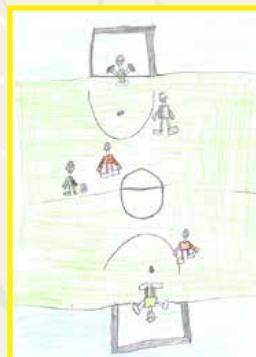
Уна Ѓубица, 3. класа

Александра
Аризанович, 3. класа

Андреа Иван,
2. класа

Борис Шовш, 2. класа

Виолета Курди,
2. класа

